

bliver gennemført loyalt, saa at man ikke foretager saadanne Transaktioner som dem, den ærede Ordfører omtalte, hvorved man paa kunstig Maade kom til Normallønningen for Lærerne.

Med Hensyn til de sproglige Ændringer skal jeg heller ikke have noget imod dem. Jeg har ganske vist en lille Tvivl om, at den ny foreslaaede Titel ganske dækker den gamle. Den gamle Titel var: Forslag til Lov om Lønninger og Pensionsret for Gymnastiklærerne ved Statens lærde Skoler, hvorimod den ny Titel lyder: Forslag til Lov om Lønninger og Efterløn osv. Jeg ved ikke, om Efterlønning ganske dækker Pensionsret, men det skal jeg slet ikke opholde mig ved, fordi Lovforslagets Indhold er klart og tydeligt nok i denne Henseende, og naar Udvalget har foretrukket den ny Titel, skal jeg for mit Vedkommende ikke have nogen Indvending at gøre derimod. Jeg kan altsaa tage mod Lovforslaget, saaledes som det er foreslaaet af Udvalget, og haaber, at Lovforslaget gennemført paa denne Maade kan blive til Gavn for Skolevæsenet paa det Omraade, det omfatter.

M. Madsen: Jeg skulde ikke have taget Ordet, dersom der ikke var faldet en Bemærkning fra den ærede Ordfører, som jeg nærmest antager, at han ikke selv ganske har over tænkt, idet jeg i det øvrige i det hele er ganske enig med ham. Han kom ved sine Udtalelser om Gymnastiklærerne til at sige, at de jo væsentlig havde deres Uddannelse fra de militære Skoler, hvilket er rigtigt, thi de have væsentlig deres Uddannelse fra det gymnastiske Institut. Men der kom den ærede Ordfører til at sige, at dette var saa noget nær den uheldigste, de kunde faa. Da det nu har været Tilfældet i næsten alle Skoler og Undervisningsanstalter, at man har benyttet disse Lærere lige til den nyeste Tid, synes jeg ikke, at det vilde være rigtigt at sige, at det er den uheldigste Uddannelse, de have faaet, især da vi jo skulle bevare en hel Del af denne Gymnastikundervisning i de lærde Skoler i Fremtiden. Jeg antager nærmest, at det er en Fortalelse fra den ærede Ordførers

Side, netop fordi den ærede Ordfører og jeg i øvrigt ere enige om, at den Udvikling, som er fremme paa dette Omraade som paa alle andre, med Nødvendighed kræver, at vi faa en ny, fyldigere og mere alsidig Uddannelse til den Art af Gymnastiklærere i Særdeleshed, end vi hidtil have haft, idet jeg selvfølgelig erkender, at den militære Uddannelse er meget begrundset og mindre pædagogisk — meget lidt pædagogisk, kan man vistnok sige. Men jeg synes ikke, at man har Ret til at sige, at det er den uheldigste Uddannelse, man kan give dem.

Ordføreren (Guldbrandsen): Naar jeg har anvendt denne Vending, saa er det i Virkeligheden ikke en Fortalelse, det er min oprigtige Mening, hvad jeg sagde. Forholdet er jo simpelthen det, at naar en Underofficer tager sin Afsked fra den Afdeling i Hæren, hvorved han har tjent, og gaar over til at blive Gymnastiklærer ved en Latinskole, har han jo ikke blot faaet sin Uddannelse paa den Anstalt, hvor han forberedes til sin Gerning som Underofficer, men der hænger adskilligt ved af hans Uddannelse gennem Udøvelsen af denne Gerning paa Eksercerpladsen og fra Kasernen, og det var just paa dette sidste jeg fæstede min Opmærksomhed. Desuden vil jeg sige, at Gymnastiklærerne ved de lærde Skoler og Seminarierne og ved Skolerne i det hele taget skulde helst være uddannede paa en anden Maade, være oplærte ved en anden Slags Gymnastik, end man anvender ved den militære Gymnastikskole. Vi have jo et Udtryk, som kaldes Skolegymnastik, og den Slags Gymnastik er ganske anderledes afpasset efter Skoleelevernes legemlige Tarv end f. Eks. den militære Gymnastik er det for Øjeblikket. Det var det, jeg havde for Øje. Altsaa, jeg ønsker, at vi skulle have en Skolegymnastik; den, vi have for Øjeblikket, ville vi neppe kunne blive staaende ved, den vil vistnok i Aarenes Løb blive revideret, om ikke just om kort Tid, saa i hvert Fald en Gang. Men jeg ønsker den indført, og jeg ønsker ogsaa, at de Gymnastiklærere, som blive ansatte ved de lærde Skoler, Seminarierne og andre